

Profeten Joseph Smiths martyrdöd

Motstånd mot profeten och kyrkan

Innan juni 1844 hade fiendeligheten mot kyrkan ökat kraftigt. Några medborgare i Illinois talade om att driva de heliga ut ur staten, medan andra planerade att döda profeten. Några av de som konspirerade mot profeten och kyrkan var tidigare medlemmar i kyrkan som hade avfallit. Den 7 juni 1844 tryckte William Law, som hade verkat som andre rådgivare i första presidentskapet, och andra avfallingar det första numret av tidningen *Nauvoo Expositor*. I ett försök att hetsa befolkningen mot profeten och kyrkan använde dessa män tidningen till att förtala Joseph Smith och andra ledare i kyrkan. Joseph Smith, i egenskap av borgmästare i Nauvoo, och majoriteten av stadsfullmäktige insåg att den uppiviglande tidningen skulle leda till pöbelvåld mot staden. De utnämnde tidningen till en olägenhet för allmänheten och beordrade att tryckpressen för *Nauvoo Expositor* skulle förstöras.

Joseph och Hyrum falskt anklagade

”Till följd av borgmästarens och stadsfullmäktiges [förstörelse av *Nauvoo Expositor*] väckte myndigheterna i Illinois åtal mot profeten, hans bror Hyrum och andra befattningshavare i Nauvoo. Illinois guvernör Thomas Ford befallde att männen skulle ställas inför rätta i centralorten Carthage i Illinois och utlovade beskydd. Joseph visste att han skulle sväva i livsfara om han begav sig till Carthage, för pöbeln hotade honom.

I tron att pöbeln bara ville åt dem beslutade sig Joseph och Hyrum för att fara västerut och sätta sig i säkerhet där. Den 23 juni tog de sig över Mississippi-floden, men senare den dagen fann bröder från Nauvoo profeten och sa att trupper skulle besätta staden om han inte överlämnade sig åt myndigheterna i Carthage. Profeten gick med på att göra detta i hopp om att kunna blidka myndigheterna och pöbeln. Den 24 juni tog Joseph och Hyrum Smith farväl av sina familjer och red tillsammans med andra befattningshavare i Nauvoo till Carthage för att dagen därpå självant överlämna sig åt myndigheterna där. Efter att ha blivit frigivna mot borgen för den ursprungliga anklagelsen, blev de med orätt anklagade för förräderi mot staten Illinois, häktades och sattes i fängelset i Carthage för att invänta prövning. Äldste John Taylor och äldste Willard Richards, de enda medlemmarna i de tolv som då inte var ute på missionsfältet, följde självant med dem” (*Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 523–524).

Martyrdöden i fängelset i Carthage

Under dagen den 27 juni 1844 fick Joseph en revolver av en besökare. När pöbeln försökte ta sig in i rummet som

profeten och de andra hölls instängda i sköts Hyrum till döds när han försökte skydda de andra i rummet. Joseph sprang till dörren och sträckte sig runt dörrkarmen och sköt ut i korridoren med pistolen. Bara tre av sex skott avlossades och skadade flera i pöbelhoppen. Pöbeln tvingade sedan sina vapen genom den halvstängda dörren och John Taylor försökte slå tillbaka vapenpiporna med en käpp.

När striden vid dörren förvärrades försökte John Taylor fly från rummet genom ett fönster. När han försökte hoppa ut genom fönstret sköts han i låret från dörren samtidigt som han sköts av någon utifrån. Han föll till golvet och när han försökte ta sig in under sängen bredvid fönstret skadades han svårt av ytterligare tre skott. Under tiden kom vapen in genom dörröppningen och Willard Richards började slå dem med en käpp.

Joseph Smith bestämde sig då för att försöka fly genom samma fönster. Medan Willard Richards fortsatte att avleda pöbeln vid dörren sprang profeten mot det öppna fönstret. När han gjorde det träffades han av kulor från både inifrån och utifrån fängelset. Han föll ut genom fönstret och ropade: ”O Herre, min Gud”, och landade på marken nedanför. Pöbeln som var i fängelset sprang ut för att försäkra sig om att Joseph var död. Trots att inga av kyrkans medlemmar var på väg till Carthage skrek någon: ”Mormonerna kommer!” och hela pöbelhoppen flydde.

Hyllningar till profeten Joseph Smith

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum sa:

”Män som kände Joseph bäst och stod honom närmast i kyrkans ledarskap älskade och understödde honom som profet. Hans bror Hyrum valde att dö vid hans sida. John Taylor, som också var med honom när han blev mördad, sa: ”Jag vittnar inför Gud, änglar och människor, att han var en god, hedervärd och rättsskaffens man ... [och] att hans person både privat och offentligt var oantastlig – och att han levde och dog som en Guds man” (*The Gospel Kingdom* [1987], s. 355; se även L&F 135:3). Brigham Young sa: ’Jag tror inte att det finns någon människa på jorden som kände [Joseph Smith] bättre än jag gjorde, och jag är djärv nog att säga att ingen bättre människa, Jesus Kristus undantagen, någonsin har levt eller lever på denna jord’ [*Discourses of Brigham Young*, utv. av John A. Widtsoe (1954), s. 459]” (”Joseph, människan och profeten”, *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 73).